



## PERSCOMMUNIQUÉ nr. 169/23

Luxemburg, 9 november 2023

Arrest van het Hof in zaak C-598/21 | Všeobecná úverová banka

### **Oneerlijk beding in een consumentenkredietovereenkomst die wordt gewaarborgd door de gezinswoning: de rechter dient de evenredigheid te beoordelen tussen de mogelijkheid voor de kredietgever om de gehele lening opeisbaar te verklaren en de ernst van de niet-nakoming door de consument**

In Slowakije heeft de bank Všeobecná úverová banka aan twee klanten een consumentenkrediet verstrekt dat over een periode van 20 jaar moest worden afgelost. De klanten hebben hun gezinswoning in zekerheid gegeven. In het eerste jaar na het afsluiten van de overeenkomst is een betalingsachterstand van drie maanden ontstaan voor een bedrag van ongeveer 1000 euro. Om die reden heeft de bank zich op een beding betreffende vervroegde opeisbaarheid beroepen. Op grond van dit beding kan de bank de vervroegde terugbetaling van het volledige verschuldigde saldo eisen en het initiatief nemen tot buitengerechtelijke openbare verkoop van de gezinswoning. De klanten hebben een Slowaakse rechter verzocht om opschorting van de openbare verkoop, die volgens hen inbreuk maakt op hun rechten als consument.

Het Slowaaks recht staat de toepassing van een beding betreffende vervroegde opeisbaarheid toe wanneer de kredietnemer een betalingsachterstand van drie maanden heeft en de kredietgever een aanvullende opzegtermijn van 15 dagen in acht heeft genomen. De rechter is niet verplicht om te toetsen of dit beding in verhouding staat tot de ernst van de niet-nakoming van de verplichtingen van de consument in het licht van het bedrag van het krediet en de periode voor de terugbetaling daarvan. De Slowaakse rechter wenst van het Hof van Justitie te vernemen of het achterwege laten van een dergelijke rechterlijke toetsing verenigbaar is met het Unierecht.

Het Hof antwoordt dat **de rechterlijke toetsing van het mogelijk oneerlijke karakter van het beding de toetsing van de evenredigheid ervan moet omvatten**. In dit verband merkt het met name op dat **het betrokken beding binnen de werkingssfeer van de richtlijn betreffende oneerlijke bedingen valt**.<sup>1</sup>

Deze toetsing omvat een onderzoek naar de ernst van de niet-nakoming door de consument van zijn contractuele verplichtingen, zoals het bedrag van de onbetaald gebleven termijnen in verhouding tot het totale kredietbedrag en de looptijd van de overeenkomst. Bovendien **moet de rechter rekening houden met de gevolgen van de uitzetting van de kredietnemer en zijn gezin uit de woning waarin zij hun hoofdverblijf hebben**, aangezien het recht op huisvesting een grondrecht is. **Als de rechter tot de conclusie komt dat het beding oneerlijk is, moet hij het buiten toepassing laten**.

**NOTA BENE:** De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde

wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

**Volg ons!**



<sup>1</sup> [Richtlijn 93/13/EEG](#) van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten. Hoewel het litigieuze contractuele beding de bepalingen van het Slowaakse recht overneemt, lijken deze niet dwingend te zijn. Alleen contractuele bedingen waarin dwingende wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen zijn overgenomen, rechtvaardigen echter het vermoeden dat de nationale wetgever een evenwicht tussen alle rechten en verplichtingen van de partijen tot stand heeft gebracht en dat deze derhalve van de werkingssfeer van de richtlijn zijn uitgesloten.